

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Παρακάτω θα βρείτε α) ανακοίνωση της ΟΔΥΕ με αριθμό πρωτ. 37/2007 της 14ης Μαΐου 2007 και β) απόφαση Πενταμελούς Πειθαρχικού Συμβουλίου του Εφετείου Ναυπλίου

α)

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αρ. Πρωτ. 37/2007

14/5/2007

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

Με την παράκληση να λάβουν γνώση όλοι οι συνάδελφοι

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: ΠΡΟΣ τους Συλλόγους - μέλη της ΟΔΥΕ

ΘΕΜΑ: "ΔΙΑΚΟΠΗ ΔΙΚΗΣ ΣΕ ΗΜΕΡΑ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΜΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΑΠΕΡΓΟΣΠΑΣΤΗ"

Συνάδελφοι,

Σύμφωνα με τις αποφάσεις και τις θέσεις της ΟΔΥΕ, όπως αυτές εφαρμόζονται και ισχύουν την τελευταία τουλάχιστον 20ετία,

Σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Σε περίπτωση που χρησιμοποιηθεί, κατά την ημέρα απεργίας, από τη Διοίκηση απεργοσπάστης, για την εκδίκαση ποινικών ή πολιτικών υποθέσεων :

1. Σε περίπτωση διακοπής, για άλλη ημέρα, συνεχίζει ο ίδιος γραμματέας (απεργοσπάστης) την εκδίκαση υπόθεσης ή υποθέσεων. Και
2. Σε καμία δε περίπτωση ΔΕ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ σε διακοπείσα συνεδρίαση, που ξεκίνησε ημέρα απεργίας, δικαστικός υπάλληλος, ο οποίος ήταν απεργός την ημέρα αυτή.

Σας καλούμε να γνωστοποιήσετε το έγγραφό μας αυτό σε κάθε αρμόδιο και να καταγγείλετε , στην ΟΔΥΕ, την ΑΔΕΔΥ, την ΓΣΕΕ, τις Δικαστικές Ενώσεις, το Δικηγορικό Σύλλογο και τις τοπικές εφημερίδες και Μ.Μ.Ε καθώς και σε κάθε άλλο φορέα οποιαδήποτε πράξη ή ενέργεια που είναι αντίθετη με όσα αναγράφονται στο παρόν έγγραφό μας.

ΓΙΑ ΤΟ ΔΣ ΤΗΣ ΟΔΥΕ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΪΜΕΝΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΑΤΣΟΣ

β)

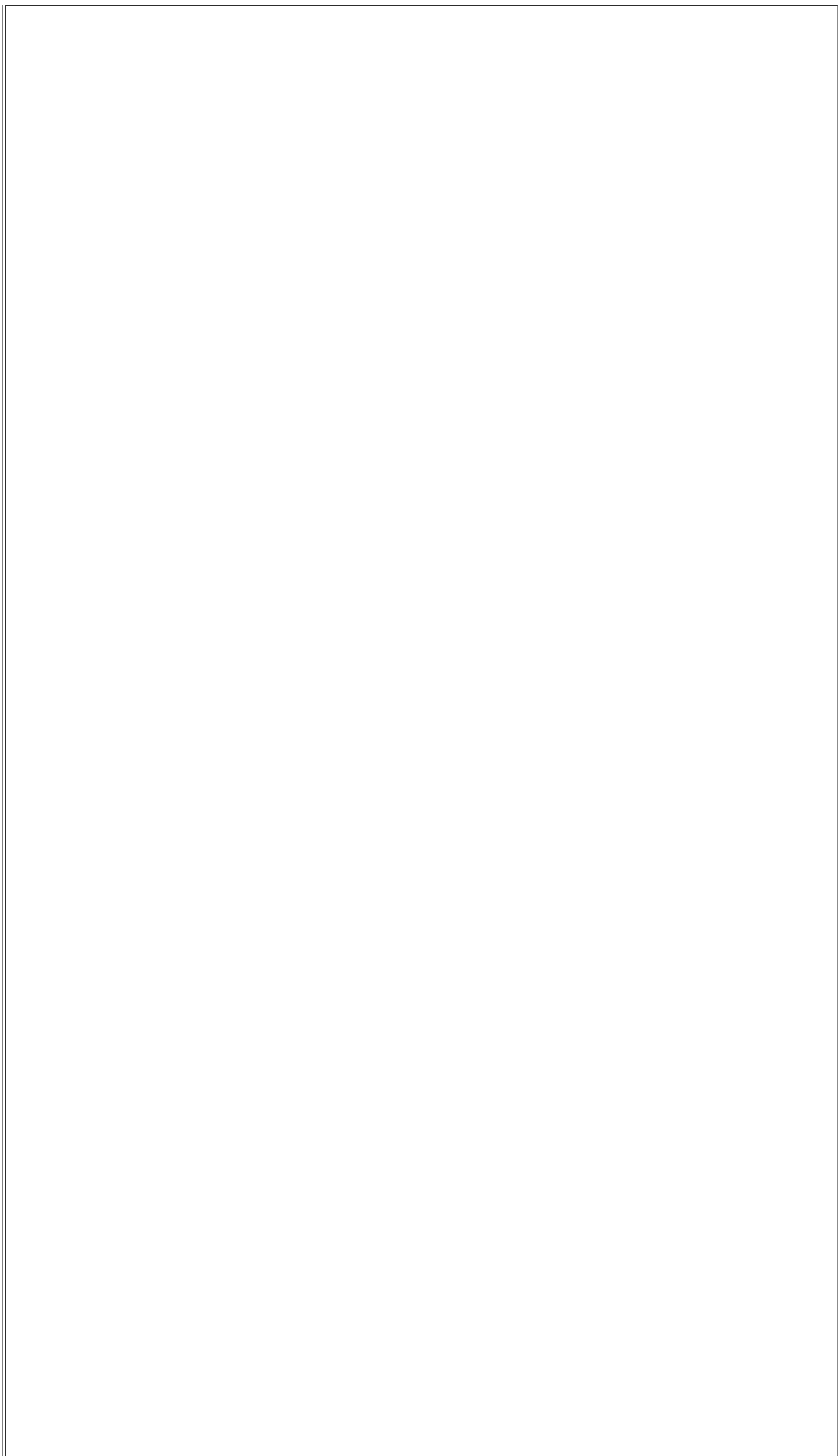
**ΤΟ ΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΝΑΥΠΛΙΟΥ**

Αποτελούμενο από τους Νίκη Καστανά-Κασιακόγια, Πρόεδρο Εφετών, Ιωάννη Μπαλιτσάρη, Εφέτη, τακτικό μέλος, Αδαμαντία Οικονόμου, Εισηγήτρια-Αντεισαγγελέα, τακτικό μέλος, Ιωάννη Νίτερο και Ελένη Χατζοπούλου, αιρετούς εκπροσώπους δικαστικών υπαλλήλων, τακτικά μέλη.

Συνεδρίασε στο γραφείο της Προέδρου Εφετών στις 29 Φεβρουαρίου 2008 μετά από διακοπή της 27^{ης} Φεβρουαρίου 2008. Στη συνεδρίαση παρίστατο και η Γραμματέας Αθανασία Αλωνιστιώτη, η οποία ορίστηκε με πράξη του Προϊστάμενου Διευθύνσεως της Γραμματείας του Εφετείου Ναυπλίου.

Το Συμβούλιο καλείται να αποφανθεί για την ακόλουθη υπόθεση:

Ο Εφέτης Ναυπλίου Παναγιώτης Κούκλης, αρμόδιος για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης των υπαλλήλων του Εφετείου Ναυπλίου, σύμφωνα με το από 9-5-2007 έγγραφό του, απηύθυνε προς το Πενταμελές Πειθαρχικό Συμβούλιο του Εφετείου Ναυπλίου την υπ' αριθ. 1/2007 πειθαρχική αγωγή κατά της δικαστικής υπαλλήλου του Εφετείου Ναυπλίου [redacted] το περιεχόμενο της οποίας έχει ως εξής : Α) ΠΡΟΣ Το Πειθαρχικό – Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Εφετείου Ναυπλίου ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗ ΑΓΩΓΗ Του Παναγιώτη Κούκλη. Εφέτη Ναυπλίου, αρμόδιου δικαστή για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης σε βάρος των υπαλλήλων της γραμματείας του Εφετείου Ναυπλίου Κατά [redacted]

Δικαστικής υπαλλήλου στο Εφετείο Ναυπλίου. Υπό την ως άνω ιδιότητά μου ασκώ πειθαρχική αγωγή σε βάρος της δικαστικής υπαλλήλου στο Εφετείο Ναυπλίου για παράβαση του υπαλληλικού της καθήκοντος, συντελεσθείσα με υπαίτια πράξη της δυναμένη να της καταλογισθεί και να επιφέρει την σε βάρος της επιβολή πειθαρχικής ποινής. Συγκεκριμένα, ούσα μόνιμη δικαστική υπάλληλος και υπηρετούσα στο ποινικό τμήμα του Εφετείου Ναυπλίου, στις 23-6-2006, αν και με νόμιμη εντολή του προϊσταμένου της Δ/σεως της Γραμματείας του εν λόγω Εφετείου Παναγιώτη Πεβερέτου της ανετέθησαν τα καθήκοντα της γραμματέως της έδρας του Τριμελούς επί των Κακουργημάτων Εφετείου Ναυπλίου, που συνεδρίαζε την ημέρα αυτή μετά από διακοπή εκ της δικασίμου της 22-6-2006, με πρόθεση αρνήθηκε να εκτελέσει τα καθήκοντα αυτά, υποπέσασα έτσι στο πειθαρχικό παράπτωμα που προβλέπεται από το άρθρο 92 παρ. 1 και 2 περίπτωση 3 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων (ν. 2812/2000) και τιμωρείται από το άρθρο 93 του ιδίου Κ.Δ.Υ. Ναύπλιο 9-5-2007. Παναγιώτης Κούκλης, Εφέτης Ναυπλίου. Αρμόδιος δικαστής για την άσκηση πειθαρχικής δίωξης σε βάρος των υπαλλήλων της γραμματείας του Εφετείου Ναυπλίου.

Αφού το συμβούλιο άκουσε την διωκόμενη δικαστική υπάλληλο, η οποία είπε όσα αναφέρονται στα ταυτόριθμα πρακτικά και μετά την αποχώρησή της η Εισηγήτρια πρότεινε να μην επιβληθεί καμία πειθαρχική ποινή κατ' άρθρο 93 § 3 ν. 2812/2000 σε βάρος της πειθαρχικώς διωκομένης.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΑΙ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Σύμφωνα με τα οριζόμενα από τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 2812/2000, όπως αντικ. από το άρθρο 10 παρ. 1 του Ν.

3472/2006, «Δικαστικοί υπάλληλοι είναι οι υπάλληλοι της γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και των εισαγγελιών τους, των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, της Γενικής Επιτροπείας της Επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, οι υπάλληλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου και της Υπηρεσίας του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, οι υπάλληλοι των Κτηματολογικών Γραφείων Ρόδου και Κω-Λέρου». Κατά δε την διάταξη του άρθρου 92 παρ. 1 του Ν. 2812/2000 «πειθαρχικό παράπτωμα αποτελεί κάθε παράβαση υπαλληλικού καθήκοντος που συντελείται με υπαίτια πράξη ή παράλειψη, η οποία μπορεί να καταλογιστεί στο δικαστικό υπάλληλο. Το υπαλληλικό καθήκον προσδιορίζεται από τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις κείμενες διατάξεις, τις διοικητικές πράξεις, τις οδηγίες των προϊσταμένων, καθώς και από τη φύση της υπηρεσίας και την συμπεριφορά που οφείλει να έχει ο δικαστικός υπάλληλος μέσα και έξω από αυτήν ώστε να μην θίγεται το κύρος της». Στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου περιγράφονται ενδεικτικές περιπτώσεις πειθαρχικών παραπτωμάτων, σ' αυτά δε περιλαμβάνεται, μεταξύ άλλων η άρνηση ή η παρέλκυση εκτέλεσης υπηρεσίας (περίπτωση ε) και η απείθεια και η άρνηση συμμόρφωσης στις νόμιμες εντολές των προϊσταμένων (περίπτωση η). Περαιτέρω κατά την διάταξη του άρθρου 93 παρ. 3 του αυτού Νόμου «κατά την επιμέτρηση των πειθαρχικών ποινών λαμβάνονται υπόψη οι ελαφρυντικές ή οι επιβαρυντικές περιστάσεις και οι συνθήκες, με τις οποίες έχει διαπραχθεί το πειθαρχικό παράπτωμα, καθώς επίσης και η εν γένει συμπεριφορά του δικαστικού υπαλλήλου στην υπηρεσία. Η υποτροπή αποτελεί ιδιαιτέρως επιβαρυντική περίπτωση γαι την επιμέτρηση της ποινής».

Στην προκειμένη περίπτωση κατά της [redacted]

[redacted] Δικαστικής υπαλλήλου του Εφετείου Ναυπλίου, ασκήθηκε από τον αρμόδιο Εφέτη Ναυπλίου πειθαρχική δίωξη για άρνηση ή παρέλκυση εκτέλεσης υπηρεσίας (παράβαση άρθρου 92 παρ. 2 περ. ε του Ν. 2812/2000), και ειδικότερα ότι την 23-6-2006 αρνήθηκε να εκτελέσει την ανατεθείσα σ' αυτήν υπηρεσία γραμματέως της έδρας του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Ναυπλίου, που συνεδρίαζε την ημέρα αυτή μετά από διακοπή από την δικάσιμο της 22-6-2006. Η πειθαρχική αυτή αγωγή, αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Πενταμελούς Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Εφετείου Ναυπλίου (άρθρο 23 παρ. 3 του Ν. 2812/2000 όπως αντικ. Από το άρθρο 9 του Ν. 2993/2002 σε συνδυασμό και προς τις ως άνω αναφερόμενες διατάξεις) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και από ουσιαστική άποψη.

Από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης και συγκεκριμένα από τις καταθέσεις των ενόρκως εξετασθέντων μαρτύρων, τα έγγραφα, το απολογητικό υπόμνημα της εγκαλουμένης και την ενώπιον του Συμβουλίου διαδικασία και τις σχετικές διευκρινήσεις της εγκαλουμένης υπαλλήλου, προέκυψαν τα ακόλουθα: Η [redacted]

[redacted] υπηρετεί ως Δικαστική υπάλληλος στο Εφετείο Ναυπλίου, στα καθήκοντά της δε μεταξύ των άλλων υπάγεται και η τήρηση των πρακτικών της έδρας των ποινικών υποθέσεων (κακουργημάτων – πλημμελημάτων). Η ανωτέρω δικαστική υπάλληλος, σύμφωνα με την από 27-5-2006 κατάσταση υπηρεσίας των Γραμματέων του Εφετείου Ναυπλίου, είχε ορισθεί ως υπάλληλος της έδρας του Τριμελούς Εφετείου Ναυπλίου επί των κακουργημάτων κατά την δικάσιμο της 22-6-2006, κατά την οποία είχαν προσδιορισθεί προς εκδίκαση 22 υποθέσεις. Την ημέρα δε αυτή (22-6-2006) κηρύχθηκε από την Α.Δ.Ε.Δ.Υ. 24ωρη απεργία. Η προαναφερομένη υπάλληλος προ της

κατά 4 [redacted]

ενάρξεως της συνεδριάσεως edήλωσε ότι συμμετέχει στην εν λόγω απεργία και κατόπιν αυτού ο αναφέρων Παναγιώτης Πεβερέτος-Προϊστάμενος της Διευθύνσεως της Γραμματείας του Εφετείου Ναυπλίου όρισε στην θέση της την μη απεργούσα δικαστική υπάλληλο η οποία και άσκησε τα καθήκοντα της γραμματέως της έδρας την ημέρα αυτή. Η συνεδρίαση του ως άνω δικαστηρίου διεκόπη για την επομένη ημέρα (23-6-2006), προκειμένου να εκδικασθούν επτά υποθέσεις που δεν κατέστη δυνατόν να συζητηθούν την ημέρα αυτή. Την πρωία της 23-6-2006 (κατά την οποία δεν υπήρχε απεργία) η παραπάνω δικαστική υπάλληλος πληροφορήθηκε ότι πρέπει να ασκήσει τα καθήκοντα της γραμματέως της έδρας στην συνεχιζόμενη συνεδρίαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων. Αυτή όμως αντέτεινε στον αναφέροντα-προϊστάμενο της Διευθύνσεως της Γραμματείας ότι, εφόσον ορίστηκε άλλη (μη απεργούσα) συνάδελφός της ως γραμματέας της έδρας του δικαστηρίου αυτού, οφείλει αυτή να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντα αυτά μέχρι να εκδικασθούν όλες οι υποθέσεις του πινακίου και ότι δεν πρέπει να της ανατεθούν αυτά τα καθήκοντα. Ο αναφέρων-προϊστάμενος της είπε ότι εφόσον δεν υπάρχει απεργία και δεν απεργεί οφείλει να εκτελέσει τα καθήκοντα της γραμματέως της έδρας. Η εγκαλουμένη υποστηρίζει ότι μετά την εξέλιξη αυτή επικοινωνήσε με τον συνδικαλιστικό της φορέα (Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων) και συνομίλησε με τον εξετασθέντα ως μάρτυρα υπερασπίσεως Ιωάννη Δήμου, συνδικαλιστή, ο οποίος την διαβεβαίωσε ότι στις περιπτώσεις αυτές συνηθίζεται η μη απεργούσα δικαστική υπάλληλος να ασκεί τα καθήκοντα γραμματέως της έδρας μέχρις εξαντλήσεως του πινακίου και κατά τις επόμενες μετά την διακοπή ημέρες, που δεν απεργεί η αρχικώς ορισθείσα δικαστική υπάλληλος. Την συνομιλία αυτή βεβαίωσε εξεταζόμενος ο πιο πάνω

μάρτυρας, πλην όμως δεν ήταν σε θέση να αναφέρει την διάταξη του νόμου ή της τυχόν εγκυκλίου στην οποία στήριξε αυτή την άποψή του. Μετά την συνομιλία αυτή η εγκαλουμένη υπάλληλος, αφού υπέβαλε προς τον συνδικαλιστικό της φορέα αναφορά με όσα είχαν λάβει χώρα, μετέβη στο γραφείο του προϊσταμένου της Διευθύνσεως της Γραμματείας και τον ενημέρωσε ότι «η ομοσπονδία της είπε να μην ανέβει στην έδρα». Ο προϊστάμενος της επανέλαβε ότι, εφόσον την ημέρα αυτή δεν απεργεί είναι υποχρεωμένη να εκτελέσει τα καθήκοντα της γραμματέως της έδρας, αλλά αυτή επέμενε στην άποψή της. Κατόπιν τούτου ο προϊστάμενος την ερώτησε «δηλαδή αρνείσαι να ανέβεις στην έδρα» και η εγκαλουμένη δικαστική υπάλληλος απάντησε «ναι αρνούμαι». Την εν λόγω στιχομυθία συνομολογεί και η ανωτέρω δικαστική υπάλληλος στις έγγραφες εξηγήσεις της. Μετά την άρνηση της εγκαλουμένης, ο προϊστάμενος ανέθεσε τα καθήκοντα του γραμματέως της έδρας του Τριμελούς Έφετείου Κακουργημάτων Ναυπλίου, που συνέχιζε την εκδίκαση των υποθέσεων, στην δικαστική υπάλληλο

Η εγκαλουμένη ισχυρίζεται ότι η άρνησή της αυτή ήταν συνέπεια «εντολής» που δέχθηκε από την Συνδικαλιστική Οργάνωση των Δικαστικών Υπαλλήλων, όταν με δική της πρωτοβουλία ζήτησε να ενημερωθεί επί του ζητήματος που προέκυψε την επομένη της απεργίας, καθώς επίσης στηρίχθηκε σε γραπτές αποφάσεις που τους είχαν σταλεί κατά καιρούς από την Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων και κυκλοφορούσαν κανονικά στην υπηρεσία χωρίς ποτέ να σταθούν αιτίες αντιδράσεων και διαμαρτυριών και ότι οι προτροπές και οι καθοδηγήσεις που περιέχονται στα κείμενα αυτά είναι σαφείς και υποχρεωτικές από τα μέλη, επικαλούμενη τις υπ' αριθμ. Πρωτ. 88/5-4-2005, 141/25-11-2005, 134/17-11-2005, 37/14-5-2007, 55Α/3-12-2007 και 55Β/3-12-2007 αποφάσεις-ανακοινώσεις

του ίδιου ως άνω συνδικαλιστικού οργάνου, σχετικές με θέματα απεργίας, ως και την υπ' αριθμ. Πρωτ. 70/28-11-2002 απόφαση, σχετικά με την τήρηση ωραρίου των γραμματέων της έδρας κατά τις συνεδριάσεις των ποινικών και πολιτικών Δικαστηρίων. Ο ισχυρισμός αυτός δεν είναι βάσιμος διότι, με εξαίρεση τη νόμιμη κήρυξη απεργίας, οποιαδήποτε άλλη απόφαση του συνδικαλιστικού οργάνου της εγκαλουμένης δεν την απαλλάσσει από την υποχρέωση να εκπληρώσει τα καθήκοντά της, και δεν αίρει το πειθαρχικώς αξιόποινο της εν λόγω ανυπακοής της, καθόσον οι οδηγίες ή ακόμη και εντολές της συνδικαλιστικής οργάνωσης δεν μπορούν κατά νόμο να αποτελέσουν έρεισμα ανυπακοής του εργαζομένου σε νόμιμη διαταγή της προϊσταμένης του αρχής. Εξ ουδεμίας διατάξεως νόμου ή εγκυκλίου προκύπτει ότι αυτή δεν υπείχε υποχρέωση να εκτελέσει τα καθήκοντά της κατά τις επόμενες συνεδριάσεις του ίδιου δικαστηρίου, που δεν υπήρχε απεργία και δεν απεργούσε. Ακόμη κι αν θεωρούσε ότι ήταν παράνομη η εντολή του αναφέροντος προϊσταμένου της να ασκήσει τα καθήκοντα γραμματέως της έδρας στην μετά την διακοπή συνεδρίαση του εν λόγω ποινικού δικαστηρίου, όφειλε, σύμφωνα με το άρθρο 50 παρ. 2 του Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων αφού προηγουμένως αναφέρει προς αυτόν εγγράφως την αντίθετη γνώμη της, να συμμορφωθεί προς την εντολή χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Αν δε την θεωρούσε προδήλως αντίθετη προς το Σύνταγμα ή το νόμο όφειλε προηγουμένως να υποβάλλει έγγραφη αναφορά στον προϊστάμενο του Εφετείου Ναυπλίου (άρθρο 50 παρ. 3 Κώδικα Δικαστικών Υπαλλήλων). Η εντολή του αναφέροντος προϊσταμένου προς την εγκαλουμένη δικαστική υπάλληλο να εκτελέσει τα καθήκοντα της γραμματέως της έδρας, όπως προαναφέρθηκε, δεν ενέχει καταστρατήγηση ή φαλκίδευση του συνταγματικώς προστατευόμενου δικαιώματός της για απεργία, ούτε συνιστά

«τιμωρία» της για την συμμετοχή της την προηγούμενη ημέρα (22-6-2006) στην κηρυχθείσα απεργία, όπως αυτή αβάσιμα προβάλλει. Επιπλέον δεν είναι δίκαιο ούτε σύννομο, κάποιος υπάλληλος να επικαλείται την απεργία της προηγούμενης ημέρας για να απαλλαγεί από τα καθήκοντα της επομένης ημέρας, αφού οδηγεί στο παράλογο και ανεπιεικές αποτέλεσμα οι συνέπειες μιας 24ωρης απεργίας του γραμματέως της έδρας να έχουν ευνοϊκές επιπτώσεις για τον απεργούντα υπάλληλο για όσες ημέρες διαρκέσει η συνεδρίαση του ποινικού δικαστηρίου χωρίς να υπάρχει απεργία.

Επομένως δεν μπορεί να γίνει λόγος για αποκλεισμό του άδικου χαρακτήρα της πράξης και συνακόλουθα ανυπαρξίας πειθαρχικού αδικήματος, κατ' εφαρμογή του άρθρου 20 του ΠΚ, όπως εμμέσως αλλά σαφώς ισχυρίζεται η εγκαλουμένη, διότι το άρθρο αυτό μπορεί να εφαρμοσθεί μόνο όταν η πράξη, η οποία κατ' αρχήν φέρει άδικο χαρακτήρα, αποτελεί άσκηση δικαιώματος ή εκπλήρωση καθήκοντος που επιβάλλεται από το νόμο, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση. Ούτε μπορεί να θεωρηθεί ότι υπάρχει πλάνη της εγκαλουμένης, η οποία κατά το άρθρο 31 παρ. 2 του ΠΚ, επίσης αναλογικά εφαρμοζόμενο στην προκειμένη περίπτωση, αίρει τον καταλογισμό και κατά συνέπεια την πειθαρχική ευθύνη της εγκαλουμένης, αφού η οποιαδήποτε πλάνη της δεν ήταν συγγνωστή, εφόσον καταβάλλοντας την απαιτούμενη επιμέλεια θα μπορούσε να διαγνώσει ότι οι οδηγίες ή εντολές του Συνδικαλιστικού της Οργάνου, με τις οποίες επιδιώχθηκε αυθαίρετα και δυναμικά να επιβληθούν οι απόψεις του δεν ήταν νόμιμες. Εξάλλου, οι οδηγίες ή εντολές αυτές δεν αφορούσαν την κήρυξη απεργίας ή στάση εργασίας, ενέργειες οι οποίες, αν έχουν αποφασισθεί νόμιμα προστατεύονται από το άρθρο 23 παρ. 2 του Συντάγματος και τον Ν. 1264/1982 που κατοχυρώνει τις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Συνεπώς,

η εγκαλουμένη έχει διαπράξει το πειθαρχικό παράπτωμα που της αποδίδεται με την πειθαρχική αγωγή. Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 94 παρ. 2 του Ν. 2812/2000, σε παραπτώματα που δικαιολογούν την ποινή της επίπληξης, η δίωξη απόκειται στην διακριτική εξουσία των εντεταλμένων προς άσκηση των οργάνων, τα οποία λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά και την υπηρεσιακή γενικώς διαγωγή του κρινομένου υπαλλήλου μπορούν να μην την ασκήσουν, κατά δε το άρθρο 93 παρ. 3 του ίδιου Νόμου, όταν το πειθαρχικό παράπτωμα δικαιολογεί ποινή ανώτερη από την επίπληξη, ο πειθαρχικός δικαστής οφείλει να την επιβάλει. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει σαφώς ότι όταν ο πειθαρχικός δικαστής κρίνει ότι το πειθαρχικό παράπτωμα δικαστικού υπαλλήλου δικαιολογεί πειθαρχική ποινή μόνον επιπλήξεως, μπορεί να απαλλάξει από την κατηγορία τον εγκαλούμενο, αν από την ελαφρά φύση του παραπτώματος και γενικώς από την προσωπικότητα του διωκομένου κρίνει ότι η πειθαρχική ποινή δεν είναι αναγκαία για την αποτροπή τελέσεως νέων πειθαρχικών παραπτωμάτων. Στην κρινομένη περίπτωση, το Συμβούλιο από όλα τα στοιχεία της υπόθεσης και την προσωπικότητα της εγκαλουμένης, η οποία είναι καλή υπάλληλος και δεν υπέπεσε σε άλλο πειθαρχικό παράπτωμα μέχρι σήμερα, κρίνει ότι το πειθαρχικό παράπτωμα που διέπραξε δικαιολογεί την ποινή της επίπληξης, αλλά κατ' εφαρμογή των προαναφερομένων διατάξεων, θα πρέπει, κατ' επιεική αντιμετώπιση της περιπτώσεώς της, να μην της επιβληθεί πειθαρχική ποινή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ, ότι δεν πρέπει να επιβληθεί πειθαρχική ποινή στην εγκαλουμένη
 Δικαστική υπάλληλο του Εφετείου Ναυπλίου, με βαθμό Β',
 κατηγορίας ΔΕ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στο Ναύπλιο στις 29
Φεβρουαρίου 2008 και δημοσιεύθηκε στις 4 Ιουλίου 2008

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Σελ. 11 2008

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στο Ναύπλιο στις 29